

Přehled zpráv 27.3.2012 - 6.4.2012

MÚ Česká Lípa

All for POWER

Teplárenské sdružení vyhlásilo Projekt desetiletí.....5
 27.3.2012 All for POWER str. 164 Konegerace, teplárenství, možnosti vytápění... MÚ Česká Lípa
 (čes)

Českolipský deník

Čepovali bylinkové pivo.....22
 6.4.2012 Českolipský deník str. 1 Titulní strana MÚ Česká Lípa

Pavel Gnip: Muziku děláme hlavně pro radost.....23
 6.4.2012 Českolipský deník str. 9 servis / kultura MÚ Česká Lípa
 KRISTÝNA BROŽOVÁ

TANEČNÍCI Z ČESKOLIPSKA STÁLI NA BEDNĚ.....27
 6.4.2012 Českolipský deník str. 8 u nás doma MÚ Česká Lípa

V GALERII U HRADU ZAČALA VÝSTAVA.....28
 6.4.2012 Českolipský deník str. 3 Českolipsko MÚ Česká Lípa

Velký pátek české společnosti.....29
 6.4.2012 Českolipský deník str. 3 Českolipsko MÚ Česká Lípa

Vyrábí látkové ozdoby, které ve vlasech nosí i samotné gejši.....32
 6.4.2012 Českolipský deník str. 3 Českolipsko MÚ Česká Lípa
 KRISTÝNA BROŽOVÁ

ČRo Sever

Kino Máj v Doksech už je plně digitální.....37
 5.4.2012 ČRo Sever str. 2 16:00 Události v regionu MÚ Česká Lípa

Chebský deník

Děti z taneční školy Vladimíra Hány se probojovaly na mistrovství ČR.....38
 6.4.2012 Chebský deník str. 2 Chebsko MÚ Česká Lípa
 (kuč)

Jablonecký deník

Vyrábí látkové ozdoby, které ve vlasech nosí i samotné japonské gejši.....40
 6.4.2012 Jablonecký deník str. 2 Z regionu MÚ Česká Lípa
 KRISTÝNA BROŽOVÁ

Liberecký deník

Vyrábí látkové ozdoby, které ve vlasech nosí i samotné gejši	44
6.4.2012 Liberecký deník str. 2 Z regionu <i>KRISTÝNA BROŽOVÁ</i>	MÚ Česká Lípa

Sedmička

Když kola vlaků ztratí koleje, změní náraz osudy mnoha lidí	48
5.4.2012 Sedmička str. 4 Zaostřeno na... <i>Marie Šimice</i>	MÚ Česká Lípa

Když kola vlaků ztratila koleje a při nehodách přicházeli lidé o život.....	56
5.4.2012 Sedmička str. 6 Zaostřeno na... <i>Marie Šimice</i>	MÚ Česká Lípa

MÚ Česká Lípa

All for POWER

Teplárenské sdružení vyhlásilo Projekt desetiletí

27.3.2012 All for POWER str. 164 Konegerace, teplárenství, možnosti vytápění...

(čes) MÚ Česká Lípa

Na internetových stránkách Teplárenského sdružení České republiky <http://www.tscr.cz> bylo zahájeno hlasování veřejnosti v anketě o Projekt desetiletí v soustavách zásobování teplem a chladem. O titul se uchází 10 projektů, které v letech 2001 až 2010 nejvíce přispěly k čistému ovzduší našich měst, k využití obnovitelných zdrojů energie nebo úspoře paliva a tím ke stabilizaci ceny tepla pro domácnosti a ostatní odběratele.

Teplárenské sdružení České republiky pořádá již od roku 2002 každoročně soutěž Projekty roku v soustavách zásobování teplem a chladem, ve které se doposud představilo 78 projektů. Pro soutěžní anketu Projekt desetiletí bylo vybráno 10 nejúspěšnějších. Teplárny do nich investovaly přes 5 miliard korun a týkají se soustav, na které je napojeno 150 000 domácností, tedy desítky domácností zásobovaných teplem z centrálních zdrojů u nás. Do hlasování se může zapojit i veřejnost na stránkách Sdružení <http://www.tscr.cz>. Slavnostní vyhlášení ankety proběhne na společenském večeru XVIII. Teplárenských dnů ve středu 25. dubna 2012 v pražském hotelu Step. „Vzhledem k tomu, že soutěž Projekt roku pořádáme již deset let, je správná chvíle podívat se, co se za tu dobu v teplárenství podařilo a vyhodnotit ten opravdu nejlepší projekt uplynulého desetiletí,“ uvedl za organizátory tiskový mluvčí Pavel Kaufmann a dodal: „Chceme dát příležitost laické i odborné veřejnosti a také novinářům, aby vybrali svého favorita. Hlasování odborné veřejnosti bylo zahájeno již v minulém týdnu a setkal se u energetiků s mimořádným zájmem, který nás samotné překvapil.“ Jedna z kategorií je věnována i novinářům, a proto je po dohodě s Teplárenským sdružením do hlasování o nejlepší projekt zapojen i časopis All for Power. 10 VYBRANÝCH PROJEKTŮ: Využití geotermální energie pro dodávku tepla v pravobřežní části Děčína Termo Děčín a.s., člen skupiny MVV Energie CZ a.s.

Původně měla v Děčíně vyrůst nová uhelná teplárna, kterou dnes připomíná 170metrový komín. V září 2002 byl ale za více než půl miliardy korun na jejím místě uveden do provozu největší projekt využití geotermální energie u nás. Zásoby tepla pro Děčín jsou na sto let ukryté v podzemním „jezeře“. Z něho každou vteřinu vytéká dvěma vrty přirozeným přetlakem z hloubky 545 metrů 60 litrů vody o teplotě 31 °C. Dvojice tepelných čerpadel (2 x 3,283 MWt s topným faktorem 3,4) využívá k výrobě tepla geotermální vodu. Po jejím ochlazení a úpravě voda splnila požadavky na pitnou vodu a byla dodávána i do městského vodojemu (1 milion m³ ročně). Pro tepelná čerpadla i oběhová čerpadla na zdroji vyrábí elektřinu dvojice kogeneračních plynových motorů (0,8 MWe/1,01 MWt a 1,94 MWe/2,09 MWt). Tepelná čerpadla a plynové motory jsou provozovány celoročně (5 000 motohodin). Dva plynové kotle (2 x 16,5 MWt) slouží pro vykrytí zimních špiček a jako záložní zdroj. Průtok vody z vrtu nelze měnit, proto je zdroj doplněn akumulací nádrží o objemu 800 m³, která vyrovná denní kolísání odběrů. Více než 15takilometrová teplovodní síť z předizolovaného potrubí má přes 180 domovních předávacích stanic, které ročně odeberou 280 TJ tepla. Z toho je 40 % tepla získáno z tepelných čerpadel a 40 % z plynových kotlů, 20 % tepla pak pochází z chlazení plynových kogeneračních motorů. Celková účinnost zdroje, vyjádřená jako podíl dodaného tepla a výhřevnosti spotřebovaného zemního plynu, je 140 %. Úspora CO₂ ve srovnání s výrobou tepla jen z plynu je 10 000 t/rok (v porovnání s plánovanou uhelnou teplárnou by to bylo přes 20 000 t/r).

Modernizace soustav zásobování teplem v Blansku, Boskovicích a Tišnově Zásobování teplem s.r.o., Blansko s dotčenými městy

Modernizace soustavy pro zásobování teplem se 17 blokovými a 6 domovními kotelny a roční dodávkou 160 TJ tepla, která byla v Blansku zahájena v roce 2000 a skončila v roce 2003, si vyžádala náklady 85 milionů korun. Dodávka tepla byla nakonec soustředěna do pěti samostatných soustav s řídicí kotelnou s kogenerační jednotkou s výrobou elektřiny pro vlastní spotřebu. Tři okruhy mají i špičkový zdroj. Bezkanálové vedení tepla předizolovaným potrubím (5,3 km) výrazně snížilo ztráty v rozvodech a zajišťuje teplo pro třetinu (3 500 domácností) v Blansku. Před stejným úkolem stála i radnice v Boskovicích. Tady rekonstrukce zdrojů a sítí za 62 milionů korun úplně změnila systém vytápění více než tisícovky bytů, tří škol a dalších odběratelů. Bylo vyměněno 5 kilometrů rozvodů a z 9 kotelen zůstaly jen 3, ale vybavené nejmodernějšími technologiemi. Teplo je od roku 2004 dodáváno 36 objektovými předávacími stanicemi. Na roční úspoře 20 % primárního paliva (370 000 m³ zemního plynu / 12 550 GJ / 700 tun CO₂) se podílí rekonstrukce zdroje a sítí z 57 %, regulace vytápění 17 % a příprava teplé vody v místě 26 %. V Tišnově bylo zrekonstruováno 5 blokových kotelen (3 řídicí, 2 špičkové) a 7 bylo zrušeno. Teplem je zásobováno 1600 bytů, 3 mateřské školky a penzion se sociálními službami. Nově bylo připojeno dalších 160 bytů. V letech 1999 až 2004 bylo uloženo do země 4,7 kilometru

bezkanálových rozvodů tepla. Energetická účinnost byla modernizací zvýšena z původních 73 nad 85 %, což přineslo roční úsporu paliva ve výši 220 000 m³ zemního plynu.

Rozšíření palivové základny a kombinované výroby elektřiny a tepla v Klatovech Klatovská teplárna a.s.

Klatovská teplárna vybudovala v roce 2008 hnědouhelný roštový kotel s prvky fluidní techniky o instalovaném výkonu 7,34 MWt. Nový parní kotel umožňuje spoluspalování hnědého uhlí a dřevní štěpky až do objemu 20 %. Parametry kotle umožňují jeho využití rovněž při kombinované výrobě elektřiny a tepla s výrazným kladným vlivem na ekonomiku provozu protitlaké parní turbíny. Projekt představuje rozšíření palivové základny primární části centrálního zdroje tepla pro město Klatovy. Do této doby byla výroba tepla zajišťována v kotlích spalujících těžký topný olej (mazut) nebo zemní plyn. Zásadně tak bylo nahrazeno spalování dražších paliv - mazutu i zemního plynu. Roční spotřeba mazutu v závislosti na objemu prodaného tepla klesla z 8 000 t až na 3 500 při současném novém spalování 15 000 tun hnědouhelného hruboprachu za dodržení nejpřísnějších ekologických emisních limitů. Tím byly výrazně sníženy náklady na spotřebované palivo, což má v konečném důsledku zásadní vliv na cenu tepla, která se od roku 2008 nezvýšila. Tento ukazatel byl také rozhodujícím faktorem realizace celého projektu. Zprovoznění uhelného kotle stabilizovalo cenu tepla ze soustavy dálkového zásobování, neboť tento kotel pokryje až dvě třetiny celkové výroby tepla primárního zdroje. V návaznosti na tento projekt město Klatovy jako vlastníků teplárny odsouhlasilo rekonstrukci tepelné sítě s přechodem z parovodu na horkovod. Také tento projekt má přispět ke stabilizaci cen z dálkového vytápění. Rekonstrukce sítě přinese další zvýšení účinnosti soustavy a úspory energie, čímž budou splněny podmínky pro získání příspěvku z programu životní prostředí financovaného Evropskou unií.

Nový zdroj a rekonstrukce soustavy zásobování teplem v Žatci Žatecká teplárenská, a.s.

V polovině roku 2009 začal rozsáhlý projekt realizace rekonstrukce soustavy zásobování teplem v Žatci za 308 milionů korun. Za patnáct měsíců byla v areálu stávající uhelné výtopny Perč vybudována nová kotelna na biomasu s instalovaným tepelným výkonem 10 MWt a nominálním elektrickým výkonem 1,8 MWe vyráběných v největší instalované jednotce na spalování biomasy s organickým Rankinovým cyklem (ORC) v České republice. Současně proběhla rekonstrukce páteřního nadzemního horkovodu v délce 1,5 kilometru za stejně dlouhé podzemní předizolované potrubí, které přivádí vyrobené teplo z Perče do Žatce. Tím došlo k výraznému snížení ztrát v distribuci tepla. Významným přínosem realizace celého projektu je částečná náhrada zdrojů spalování klasického uhelného paliva s vysokým obsahem síry a úplné zrušení špičkového zdroje, kotelný spalující mazut uprostřed sídliště. V oblasti výroby tepla do výkonu 15 MWt a výroby elektrické energie do výkonu 8 MWe v kogeneračním zdroji ORC s využitím tepla spalín z obnovitelných zdrojů paliva se jedná o nejmodernější technologii, která optimalizuje podmínky průmyslového využití s požadavky na ekologii provozu. Svým výkonem je jednotka ORC největší v ČR a patří k pěti největším jednotkám v EU. Využití biomasy snížilo spotřebu uhlí z 19 000 na 7 000 tun a emise CO₂ z 30 000 na 13 000 tun za rok. Účinnost zdroje se zvýšila ze 79 na 85 % a ztráty v horkovodní soustavě klesly o 4 %.

Využití biomasy pro výrobu tepla a elektřiny v Krnově, Novém Jičíně a Olomouci Dalkia Česká republika, a.s.

Po šestiletém spoluspalování biomasy s černým uhlím byl v Krnově v roce 2009 zahájen provoz nové kotle na spalování čisté biomasy, který zajišťuje polovinu původní roční výroby tepla a elektřiny uhelné teplárny. Vysoké účinnosti (přes 90 %) kotel dosahuje využitím přehřáté páry při kombinované výrobě elektřiny a tepla. V době uvedení do provozu se jednalo o největší kotel v Česku. Až 80 000 tun biomasy ročně dodávají teplárně dvě desítky dodavatelů z regionu. Teplárna zásobuje elektřinou a teplem pětinu krnovských bytů (2 500) a 10 významných průmyslových firem. Další instalace kotle na biomasu byla jedním z projektů smlouvy o spolupráci s městem Nový Jičín. Biokotel ročně vyrábí spálením 4 200 tun štěpky 32 000 GJ tepla (10 % dodávky tepla). Spalování biomasy umožnilo částečně diverzifikovat palivovou základnu využívanou v Novém Jičíně, kde byl používán k výrobě tepla jen zemní plyn, a omezilo tak i dopady nárůstu ceny zemního plynu do konečných cen tepla. Teplárna Olomouc řídí a provozuje tepelné hospodářství v areálu zoologické zahrady, kde byl vybudován nový kombinovaný zdroj elektřiny a tepla. Teplo a 5 % roční spotřeby elektřiny pro provoz zahrady a pavilonů jsou vyráběny z biomasy. Štěpku z vlastní produkce včetně zbytků větví z krmení pro zvířata doplňuje dřevní odpad ze stolařské dílny. Na roční výrobu 3 000 GJ tepla a 35 MWh elektřiny je potřeba 400 t biomasy. Rozvod tepla zajišťuje 800 m teplovodu. Společnost Dalkia Česká republika využívá biomasu pro výrobu elektřiny a tepla také v dalších zdrojích v Olomouci, Karvině, Frýdku-Místku a v Kolíně, kde biokotle přispívají ke zlepšení životního prostředí a vytvářejí nové pracovní příležitosti při výrobě biopaliva. Vyvedení tepla z Elektrárny Dětmárovice a nová soustava zásobování teplem v Bohumíně Společný projekt skupiny ČEZ a města Bohumín

Společnost ČEZ Teplárenská bude nejméně 20 let zajišťovat dodávky tepla pro Bohumín z elektrárny Dětmárovice. Skupina ČEZ se k tomu zavázala koncesní smlouvou, podle které zaplatila i veškeré investice potřebné k rekonstrukci a vybudování nové soustavy zásobování teplem ve městě. Více než půlmiliardové náklady proto vůbec nezatížily městský rozpočet. Dodávku tepla umožnila volná kapacita naší jediné černouhelné elektrárny v Dětmárovicích, která již zásobuje teplem 8 800 bytů adalší odběratele vOrlové. Vrámcí projektu proběhly úpravy velektrárně, byl vybudován 8 km dlouhý napáječ do Bohumína a do země bylo položeno 13,5 km teplovodních rozvodů po městě. Přes 70 zastaralých kotelen bylo přestavěno na výměňkové stanice, kterých je nyní zhruba 80. V první etapě bylo napojeno na soustavu zásobování teplem 4 500 bytů.

Kromě školních, kulturních a jiných městských zařízení bude vytápěno více než 5 300 domácností a řada výrobních i nevýrobních komerčních objektů. Původní dodávka 150 TJ tepla by se měla do roku 2016 zdvojnásobit až na 300 TJ. Zrušením původních lokálních kotelen se ve městě ročně nespálí 6,7 milionů m³ zemního plynu, což snižuje produkci CO₂ o 13 500 tun a emise NO_x o 11 500 kg. Skupina ČEZ v minulosti již několikrát rozšiřovala svoje tepelné sítě. Jedním z oceněných Projektů roku byla i náhrada lokálních topenišť teplofikací obce Horní Maršov v Podkrkonoší z Elektrárny Poříčí. Na horkovodní napáječ (3,6 km) zde bylo vr.2003 prostřednictvím objektových předávacích stanic připojeno 112 bytových a 21 nebytových objektů, které spalovaly převážně uhlí a koks. V obci došlo k zásadnímu snížení znečištění ovzduší z lokálních topenišť, které byly nahrazeny dodávkou ekologického tepla z kombinované výroby elektřiny a tepla Elektrárny Poříčí u Trutnova. Rozvoj kombinované výroby elektřiny a tepla MVV Energie CZ a.s. a její dceřiné společnosti

K největšímu rozšíření kogenerační výroby ve skupině MVV Energie CZ došlo v letech 2009 až 2011, kdy byla kombinovaná výroba elektřiny a tepla rozšířena v 10 lokalitách sedmi měst. Celkové náklady projektů COGEN, COGEN II a Posílení zdroje v Uherském Hradišti přesáhly v těchto letech 625 mil. Kč. Dnes společnost skupiny MVV energie CZ vyrábějí elektřinu a teplo v kombinovaném cyklu již v 10 městech (20 lokalit). Kogenerační plynové motory s instalovaným výkonem od 0,42 MWe do 4,5 MWe, doplněné většinou akumulacími nádržemi jsou instalovány v sedmi městech a turbíny s výkonem od 1 MWe do 5 MWe pak v dalších třech městech. Jako palivo se používá u motorové kogenerace zemní plyn, u parních turbín pak uhlí, biomasa, topné oleje a energie ze spalování odpadu. Celkový instalovaný elektrický výkon kogeneračních technologií skupiny je bezmála 56 MWe a ročně se v nich vyrobí zhruba 150 GWh elektřiny. Ve třech společnostech (Vsetín, Pelhřimov a Liberec) byla zahájena kombinovaná výroba elektřiny a tepla ještě před jejich začleněním do skupiny. V rámci projektů COGEN došlo i k řadě vylepšení stávajících soustav zásobování teplem. V **České Lípě** došlo k propojení dvou samostatných horkovodních sítí a dnes může být zásobeno celé město teplem z jednoho zdroje. V Lounech se díky kogeneračním motorům už v létě teplo pro ohřev vody nevyrábí z topných olejů. Vybudováním 1,5 km nového horkovodu byla v Opavě prodloužena soustava zásobování teplem na sídliště Kateřinky-Východ. V Opavě bylo na sídlišti odstaveno pět blokových kotelen, které byly přeměněny na záložní zdroje. Posílení zdroje v Uherském Hradišti umožnilo připojení nového aquaparku na tepelné i elektrické sítě místní teplárny.

Rozšiřování Pražské teplařenské soustavy do dalších městských částí a Neratovic Pražská teplařenská, a.s.

Základním zdrojem Pražské teplařenské soustavy je mělnická elektrárna, která do ní dodává napáječem dlouhým 34 km dvě třetiny tepla. K dalším významným tepelným zdrojům patří teplárna a spalovna odpadu v Malešicích. Ve všech třech se teplo získává ekologickou technologií kombinované výroby elektřiny a tepla nebo z druhotných zdrojů energie. Od roku 2002 byly postupně na Pražskou teplařenskou soustavu napojeny pražské části Modřany, Krč, Invalidovna, Horní Počernice, Horní Měcholupy a Petrovice, Lhotka-Libuš, Holešovice a nedaleké Neratovice. V rámci napojení byl vybudován nový tepelný napáječ Krč-Modřany (10 km), šest blokových kotelen bylo nahrazeno předávacími stanicemi, byla zrušena výtopna Modřany a omezen provoz výtopny Krč. Při připojení Invalidovny bylo položeno 5 km nových horkovodních rozvodů, zrušena byla parní výtopna a postaveno 10 nových výměňkových stanic. V Horních Počernicích bylo položeno 3,9 km nových rozvodů, ukončen provoz dvou plynových kotelen, které nahradily dvě výměňkové stanice. Při dovedení tepla do Horních Měcholup a Petrovic bylo vybudováno šest kilometrů rozvodů pro připojení 5 400 bytů a 7 místních plynových kotelen bylo přestavěno na předávací stanice. Neratovická městská tepelná soustava s 4 100 byty byla napojena na Pražskou teplařenskou soustavu novým tříkilometrovým napáječem. Projekt představuje vybudování několika desítek kilometrů nových tepelných napáječů a sítí v intravilánu města. Ukončen byl provoz desítek plynových kotelen, které nahradily výměňkové stanice. Odstavením či omezením provozu původních kotelen se zlepšila ekologická situace v místě. Horkovodní napáječe byly vybudovány v dostatečné dimenzi, aby umožnily připojení dalších plánovaných odběrů v zásobovaných oblastech. Na Pražskou teplařenskou soustavu bylo v uplynulém desetiletí přepojeno desetitisíce domácností, občanská vybavenost i průmyslové podniky. Odběratelé přepojení na Pražskou teplařenskou soustavu ušetří ročně několik tisíc korun v nákladech za teplo. Využití biomasy pro výrobu zelené elektřiny, tepla a chladu v Plzni Plzeňská teplařenská, a.s.

V roce 2002 začaly v Plzni první zkoušky se spalováním biomasy. Vlastní výstavba „zeleného“ energetického výrobního bloku začala na podzim roku 2008 a na jaře roku 2010 byla investice za téměř 900 miliónu korun vedena do provozu. Nový energoblok může dodávat do sítě elektrický výkon 11,5 MWe nebo do soustavy zásobování teplem v Plzni tepelný výkon do výše 15 MW t. Základním palivem je biomasa a cíleně pěstované energetické plodiny a dřeviny v objemu až 120 000 tun za rok. Plzeňská teplařenská využívá biomasu pro výrobu elektřiny a tepla také při spoluspalování s uhlím v dalším fluidním kotli. Hlavním cílem využívání biomasy je zlepšení životního prostředí v regionu a snížení spotřeby uhlí. S novým zařízením v Plzni již vyrobí přes 40 % elektřiny z biomasy. Celkem využívá k výrobě elektřiny, tepla a chladu Plzeňská teplařenská 300 tisíc tun biomasy, což nahradí 150 tisíc tun uhlí. V roce 2007 uvedli v Plzni do provozu zařízení, které využívá odpadní teplo ze spalín kotlů pro sušení dřevní štěpky. Snižuje tak obsah vody v nadrcené lesní štěpce z 50 na 10 %, čímž se zvyšuje její výhřevnost. Celý komplex strojně-technologického zařízení minimalizuje činnosti obsluhy, snižuje celkovou energetickou náročnost sušícího procesu a získané teplo dále

ekonomicky zhodnocuje. Další projekt v roce 2009 řešil bezprašnou a spolehlivou dodávku biopelletek do nového kotle na čisté spalování biomasy. Dopravnik byl prvním zařízením svého druhu u nás a jeho roční přenosová kapacita je 40 000 tun. Spálením tohoto množství peletek vzniká úspora 45 000 tun uhlí (63 000 t CO₂). Plzeňská teplárenská přišla i s další novinkou a jako první začala přepravovat do teplárny lesní biomasu ekologickým způsobem - kontejnery po železnici. První dodávka 193 tun dřevní štěpky nahradila cestu osmi kamionů s návěsem.

Zásobování teplem a kombinovaná výroba elektřiny a tepla z biomasy v Třebíči TTS energo s.r.o., Třebíč

V prosinci 2000 koupila společnost TTS Třebíč první nepoužívanou uhelnou výtopnu ve městě a už v lednu 2002 uvedla v této kotelně do provozu první teplovodní kotel. Na ORC Teplárnu Sever byly nakonec přepojeny desítky domovních a blokových kotelen v této části Třebíče. Podle podobného scénáře byly ve městě v uplynulých deseti letech vybudovány soustavy také pro Teplárnu Jih a Teplárnu Západ. Nejenže došlo k systémové centralizaci zásobování teplem ve městě, ale uhelné, plynové a elektrické kotelny nahradily moderní teplárny s kombinovanou výrobou elektřiny a tepla z biomasy. Dodávky tepla v Třebíči, kde žije 39 000 obyvatel, jsou zajištěny z 90 % ze tří soustav zásobování teplem uvedených tepláren pro téměř 10 000 domácností. Podíl biomasy (kolem 35 000 tun slámy, zelené/lesní štěpky, klasické štěpky a zbytková dřevní hmota z pil) by měl v Třebíči při roční výrobě 400 000 GJ překročit hranici 90 %. To je unikátní nejen v rámci celé České republiky. Dominantou Teplárny Sever je termoolejový kotel s ORC turbínou pro výrobu elektřiny (1 MWe) a velká skládka biomasy. Každá z trojice tepláren Sever, Jih a Západ je vybavena tepelnými akumulátory pro vyrovnávání odběru tepla i vyšší využití výkonu kotlů na biomasu. Teplárny jsou vybaveny motorovými kogeneračními jednotkami, které vyrábějí elektřinu pro vlastní provoz technologie a přebytky prodávají do sítě. V Teplárně Západ byl uveden do provozu kondenzační výměník spalin s elektrofiltrem. Toto unikátní zařízení zvyšuje účinnost kotle v teplárně až na 95 % a zároveň dokonale vyčistí spaliny hluboko pod platné české i evropské normy.

Foto popis|

Českolipský deník

Čepovali bylinkové pivo

6.4.2012 Českolipský deník str. 1 Titulní strana
MÚ Česká Lípa

NA ZELENÝ ČTVRTEK se již tradičně ve vybraných pohostinstvích čepuje zelené pivo. Nejinak tomu bylo i ve dvanácti podnicích v **České Lípě**. V hospodě U dědka si na čepované raritě pochutnávali štamgasti, ale i sváteční pivaři. Zelenou barvu má pivo díky směsi bylin a letos ho v pivovaru Starobrno navařili šest tisíc hektolitrů.

Foto autor| Foto: Deník/Vít Černý
Region| Severní Čechy

Pavel Gnip: Muziku děláme hlavně pro radost

6.4.2012 Českolipský deník str. 9 servis / kultura
KRISTÝNA BROŽOVÁ MÚ Česká Lípa

ROZHOVOR S LÍDREM **ČESKOLIPSKÉ** HUDEBNÍ SKUPINY LOS CHUPEROS O DEBUTOVÉ DESCE

Česká Lípa – Oblíbená **českolipská** raggae & ska kapela Los Chuperos po šesti letech fungování vydala své první album Hafanana, které bude křtít již tuto sobotu 7. dubna v **českolipském** klubu Progres.

Lídr, zpěvák a kytarista skupiny v jedné osobě Pavel Gnip odpověděl **Českolipskému** deníku na několik otázek.

* Album Hafanana je vaše první, i když kapela vznikla už v roce 2006, proč vám trvalo tak dlouho natočit první album?

Muziku děláme hlavně pro radost a co se dělá pro radost na to se musíme těšit. Anesmí toho být moc. Ale vážně, ono se v naší zemi nedá hudbou moc uživit, takže kvůli našim dalším aktivitám na ni prostě

nezbývá mnoho času. Děláme tak v rámci možností co se dá, podle toho, jak zbývají síly, nálada, nápady, občas také bojujeme s leností. Ročně odehrajeme tak dvacet koncertů a i to nás stojí celkem dost času. Koncerty si ale užívají všichni, myi posluchači. Takže nám to vlastně vyhovuje. Nemáme žádné ambice dělat rádiové hity, jsme především klubová kapela. Je ale příjemné si zahrát na velkých pódii se známými kapelami. Nemáme ani žádnou zastupující agenturu ani žádného manažera, prostě hrajeme tam, kde nás sami chtějí akamsi nás pozvou.

* Kolik je na albu písniček? Uslyší na něm vaši fanoušci oblíbené hity, nebo jen úplně nové věci?

Na albu je 13 písní, většinu z nich hrajeme na koncertech. První je znělka, kterou posluchači slyší na začátku vystoupení. Jde o známou melodii upravenou do našeho rytmu. Poslední písnička je od skupiny The Cars „Just What I Needed“. Zní velice dobře a naši posluchači ji znají asi nejlépe, protože ji hrajeme od samého začátku. Ostatních 11 věcí je z naší dílny, kde za většinou nápadů včetně textů stojí náš basista Kamil. Naaranžích se většinou podíleli všichni z kapely.

* Jak vůbec album vznikalo?

Album vznikalo ve dvou vlnách. V roce 2008 jsme měli pocit, že je potřeba udělat záznam, aby bylo něco ke stažení na internetu. Atak vzniklo demo „The Best of 1.“ Nahrávání probíhalo v **České Lípě** v jednom fotoateliéru. Zvukař přivezl přenosné studio a jelo se. Všichni jsme si to užili, od rána až do pozdního večera, a potom až do dalšího rána. Druhá vlna přišla minulý rok. Zjistili jsme totiž, že vlastními písněmi již odehrajeme čtyřicet minut čistého času a to je tak akorát. Atak jsme se odebrali na dva dny do Prahy do studia UHL Records, kde jsme dokončili rozdělanou práci z roku 2008. Nahrály se nové písně, materiál z roku 2008 se vyvolal ze záložního disku, trochu poopravil a naše první velká deska byla na světě.

* Můžou si CD Hafanana někde fanoušci už koupit?

Nejlepší způsob, jak se k CD dostat, je navštívit náš koncert. Jako ochutnávka samozřejmě slouží internetové stránky <http://www.bandzone.cz/loschuperos>, kde je i pár věcí z této desky ke stažení ve formátu mp3. Kdo si nepořídí album, přichází o velice vydařený přebal. Navíc je CD samozřejmě vylišované.

* Na co všechno se mohou fanoušci těšit na křtu CD Hafanana v **českolipském** klubu Progres?

Při křtu se posluchači můžou těšit na sedm bláznů, kteří hrají Ska a Reggae muziku. Během hodiny a půl pozitivních vibrací si můžou pěkně propotit trička, tak jak to máme pokaždé, když dohrajeme. Těšíme se na vás a hafanana!

O KAPELE...

Skupina Los Chuperos vznikla již v roce 2006. Má sedm členů mužů, kromě tradičních nástrojů jako je kytara nebo bicí hrají také na perkuse, trubku, trombon nebo saxofon. Jejich písničky jsou plné energie a temperamentu, řadí se k žánru ska, reggae, v některých skladbách lze rozeznat také prvky romské muziky. Během své hudební kariéry odehráli desítky koncertů po celé České republice. Pro ně je typická dobrá nálada a zběsilé tempo, které velmi často končí propocenými tričky členů kapely i posluchačů.

Foto popis| KŘEST nového CD Hafanana proběhne 7. dubna v klubu Progres, kde Los Chuperos hráli už na podzim.

Foto autor| Foto: Štěpán Kňákal

Region| Severní Čechy

TANEČNÍCI Z ČESKOLIPSKA STÁLI NA BEDNĚ

6.4.2012 Českolipský deník str. 8 u nás doma

MÚ Česká Lípa

Foto popis| Taneční škola Enliven Centre z **České Lípy** a Doks se v sobotu 24. března zúčastnila taneční pohárové soutěže s názvem Dance Box 2012 v Jilemnicích. Je to naše první letošní soutěž tanečních formací.

Soutěže se zúčastnily soubory z celé České republiky. Naši taneční školu reprezentovali žáci ve věkové kategorii děti, junioři i dospělí. Hned na poprvé jsme přivezli vynikající umístění. Děti – choreografie „Vaříme s láskou“ – 2. místo Junioři – choreografie „Na vlnách Mácháče“ – 1. místo Dospělí – choreografie „Na place“ – 3. místo
Region| Severní Čechy

V GALERII U HRADU ZAČALA VÝSTAVA

6.4.2012 Českolipský deník str. 3 Českolipsko

MÚ Česká Lípa

UMĚNÍ. Centrum textilního tisku u Vodního hradu Lipý v **České Lípě** otevřelo ve čtvrtek ve své galerii výstavu obrazů Evženie Konopkové. Zájemci si ji mohou prohlédnout až do konce května. Centrum je otevřené od úterý do soboty od 9.00 do 17.00 hodin a v neděli odpoledne od jedné do pěti.

Foto autor| Foto: Deník/Vít Černý

Region| Severní Čechy

Velký pátek české společnosti

6.4.2012 Českolipský deník str. 3 Českolipsko

MÚ Česká Lípa

NÁZOR

Už sbíjejí kříže. A bude jich hodně. Křížovat se nebudou jen lotři. Komunistická diktatura rozdrtila dlouhodobý vývoj české společnosti napadř. Nic už neplatilo, co se vyvíjelo desetiletí a někdy staletí. A lidé se naučili v tom (jak říkal soudruh ředitel) vyšlapovat. Plná náměstí lidí, kteří chtěli změnu, přišla hodně pozdě. Bohužel jen s vírou, že všechno bude lepší, historie nevystačí. Většina zůstala ve své mentalitě stejná. Anademokracii jsme neměli lidi. Zůstal převážně zástup čekajících a ten se časem měnil v zástup nespokojených. Tatínek se málo staral. Tak lidi viděli svůj stát.

Do politiky se mnohdy vedrali lidé, kteří zároveň patřili do loupežnické party. Vzniklo povědomí, že s těmi zákony (i všelijakými) se to nemusí myslet vážně. Potentáty od vesničků až po parlament se často stávali lidé neznámé minulosti, neznámých myšlenek, bez rozhledu a charakteru.

A jak roky šly, tak se stále více zabydlovali v nejlepších čtvrtích šejdíři z povolání, bývalí veksláci a svazáci. Křiklouni se rozlezli do tisku a trousili své povídačky také do škol, proti odpovědnosti, proti tzv. biflování, ve jménu svobody, kterou ve skutečnosti neuměli pojmenovat. V právu se zase tolik nezměnilo. Často ti, kteří 1989 odsuzovali demonstranty, seděli už jako nedotknutelní demokraté.

Letošní Velký pátek s halasným: „Ukřížuj!“ je jen logickým vyústěním společnosti, která ztratila pochopení pro úměrnost, možnosti, souvislosti a pud sebezáchovy. Jako by kdekdo patřil mezi zkorumpované štěnice, které jsou všude. Jako by kradli všichni, ti v ulicích i v palácích. Dav chce křížovat jen velké babřinosty. Česká společnost ráda odpouštěla malým hajzlíkům. Odvelkého dávného příběhu Velkého pátku se lišíme tím, že nemáme Spasitele a tak musíme ukřížovat sami sebe. Jako nevědomí ubožáci. Chtělo by se říci, že si to zasloužíme.

Z výšin Hradu se ozývají výkřiky. Pilát Pontský. On přece věděl, že má vždy pravdu. Římanům sebevědomí nechybělo. Když jsem viděl odboráře Zavadila, viděl jsem zároveň tolik podobných laciných křiklounů, kteří totálně zmršili kdesi i mé mládí. Proč jste nekřičeli, když narůstaly dluhy? Proč jste nešli do ulic, protože jen letos zaplatíme všichni 100 miliard úroků? Co všechno za to mohlo být! O tom se decentně mlčí. Lidé si zvykli. Dokud je v studni voda, je hej. Brečení, když vyschne, moc nepomáhá. Část občanů v **České Lípě** dluží 31 milionů **městu**. Ato za svůj sajrajt. Již dva roky za odpady platí **město**, tedy jen část slušných občanů. Tomábýt solidarita a sociální politika? Zůstávají tito lidé ještě občany? Proč jste nenazvali primátora Béma pitomcem, když vykřikoval, že budeme mít v Praze Olympiádu a rozcamral 180 milionů? A co každoroční dělení medvěda jako přijatelný rituál? Kde všudemámedrahou umělou trávu?A...

Mámemezisebou hakenkrajcery, kteří se chystají zabíjet. Panu řediteli muzea Vysočiny nevadí, že militantní zastánce opět třídního boje je jeho historik. Apakse večervúterý dívátenakomentované události a vidíte nahou politiku. Jak kdosi říkal: Nikdo se již nestydí. Jidášek šel taky do politiky a má chytrá očička a ty vidíš, jak si vychutnává tu svou moc. Sebevědomí má, moudrost mu chybí. Jako by politika a osud byla jen hra, jako

všechny ty střílečky dnes oblíbených her. Dav bude mít podivanou. Ukřížuj! Ukřížuj! Co bude pak? Zajímá to vůbec někoho?

Foto popis|

O autorovi| Zdeněk Pokorný, pedagog a bývalý **starosta České Lípy**

Region| Severní Čechy

Vyrábí látkové ozdoby, které ve vlasech nosí i samotné gejši

6.4.2012 Českolipský deník str. 3 Českolipsko

KRISTÝNA BROŽOVÁ MÚ Česká Lípa

ROZHOVOR

Česká Lípa – Originální látkové květiny, motýli nebo brože vznikají pod šikovnýma rukama třiadvacetileté Kateřiny Panáčkové z **České Lípy**. Vysokoškolačka objevila netradiční techniku kanzashi, jež pochází až z dalekého Japonska.

* Můžete vysvětlit, co kanzashi znamená?

Tsumami kanzashi technika má svůj původ v Japonsku, nejedná se však pouze o textilní květy, ale o veškeré vlasové ozdoby, kterými se zdobí nejen japonské gejši, ale nyní už i české ženy. Její zajímavost spočívá v tom, že různým překládáním látky můžete vytvořit originální ozdoby ve tvaru motýla, květin. Například pro květ je výchozím tvarem čtverec. Na jeden květ o šesti lístcích jich je zapotřebí dvanáct o dvou velikostech. Skládají se, žehlí a opět skládají, stříhají, sešívají. Posléze se zdobí potaženými butonky, pestíky nebo jinými ozdůbkami.

* Zní to poměrně složitě. Jak jste se k tomu dostala?

Tvořila jsem vždycky ráda. Ke kanzashi mě před rokem přivedla kamarádka, která mě do techniky zavedla. Stala se mojí vášní, odreagováním od studia. Ale i trochu zlodějem času, který trávím nakupováním a sháněním nejrůznějších látek.

* Kolik času vám zabere výroba třeba jednoho kanzashi motýlka?

Samotná výroba motýlka alespoň trochu zkušenému člověku netrvá dlouho - tipuji tak půl hodiny, jenže na motýlka je potřeba také sehnat látky, vybrat blyštivé korálky, drátek, zvolit zajímavou barevnou kombinaci a složení lístků a to mi trvá vždy asi nejdéle.

* Kde čerpáte inspiraci?

Mojí múzou je hlavně příroda, její rozmanitost barev mne neustále fascinuje, ale také se bohužel těžko napodobuje. Vmětvořbě se také často odráží to, jak se cítím a jakou mám náladu, někdy mám období barevné a někdy zase méně barevné.

* Kreslíte si návrhy dopředu, nebo se necháváte vést intuicí?

Květy tvořím naostro, vyberu si látky, u nichž si myslím, že spolu budou ladit, a poté už jsem jen napjatá a těším se, až květ rozvinu a uvidím výsledek mého kreativního snažení.

* Jaký druh výrobku děláte nejraději?

Mojí srdeční záležitostí se stali kanzashi motýlci. I kvůli tomu, že jsem do té doby viděla jen jednoho. Řekla jsem si, že se alespoň budu moci odlišit, když je do té doby nikdo nedělal. Za ten rok jsem si je vyplála amámz nich také vždy úplně tu největší radost, líbí se mi kombinace látky a blyštivých korálků. Také mne baví tvorba podle přání kreativních zákazníků.

* Kde všude se dají vaše ozdoby použít?

Většinu jich upravuji jako brože, například na kabát, svetrík, kabelku. Květy také připevňuji na čelenky, sponky do vlasů nebo ve vánoční kolekci na adventní věnec.

* Nosíte také sama některé ze svých výrobků?

Určitě nejen já, ale celá má rodina je nositelem mých květinových doplňků. Ostatně můj úplně první výrobek dostala moje maminka.

* Pro čtenáře **Českolipského** deníku, kteří zavítají do obchůdku Kateřiny Panáčkové na <http://www.fler.cz/slunicko-kaca> si výtvarnice připravila speciální slevu 15 % na vybraný výrobek. Při objednávce stačí pouze zadat kód MJ4-XZH-3WL platnost slevového kódu je do 10. 4. 2012.

Foto popis| VÝTVARNICE. V současné době studuje farmacii v Hradci Králové.
Foto autor| Foto: Archiv K. Panáčkové

Foto popis| LÁTKOVÝ květ se dá nosit i na kabátě.
Foto autor| Foto: Archiv K. Panáčkové

Foto popis| RŮŽE z organzy se zase hodí na ples.

Foto autor| Foto: Archiv K. Panáčkové
Region| Severní Čechy

ČRo Sever

Kino Máj v Doksech už je plně digitální 5.4.2012 ČRo Sever str. 2 16:00 Události v regionu MÚ Česká Lípa

Jan BACHORÍK, moderátor

Kino Máj v Doksech na **Českolipsku** už je plně digitální. Stejně jako další menší **města**, například jako Nový Bor, se v Doksech rozhodli zajistit nový digitální projektor a další komponenty tak, aby kino mohlo vůbec dál přežít. Současná filmová produkce už totiž nabízí filmy výhradně v digitálním formátu a stará kina by je tak nemohla hrát. Digitalizace ale neznamená to, že Máj nebude dál nabízet například umělecké snímky pro milovníky filmového klubu. Podle slov starostky Evy Burešové je cílem města mít kvalitní kino, které bude kulturním centrem a bude poskytovat návštěvníkům společenský zážitek bez nákupu a popcornu.

Chebský deník

Děti z taneční školy Vladimíra Hány se probojovaly na mistrovství ČR 6.4.2012 Chebský deník str. 2 Chebsko (kuč) MÚ Česká Lípa

Cheb, Plzeň – Mistrovství regionu v dětských a juniorských tanečních formacích se odehrálo v plzeňském kulturním domě 'Peklo'. A mladí Chebané se na této prestižní akci rozhodně neztratili.

„Soutěžily zde dohromady tři kraje. A to Karlovarský, Plzeňský a Českobudějovický,“ uvedl chebský taneční mistr Vladimír Hána. A právě děti z jeho taneční školy a také v Hánově choreografii se svou taneční formací 'Latina MIX 2012' vybojovaly stříbro!

„Tímto skvělým umístěním si zajistily postup na mistrovství České republiky, které se bude konat v květnu v **České Lípě**,“ radoval se Hána.

O postup na 'republiku' se zasloužili: Tony Dang, Bára Josífková, Daniel Raffa, Kateřina Janeková, Filip Svoboda, Eliška Hájková, Antonín Šrail, Adéla Lešková, Tomáš Nguyen a Edita Mikulovská. „Zajisté velké poděkování patří také rodičům, bez nichž bychom těchto výsledků nedosáhli,“ usmíval se taneční mistr.

Jablonecký deník**Vyrábí látkové ozdoby, které ve vlasech nosí i samotné japonské gejši**6.4.2012 **Jablonecký deník** str. 2 **Z regionu**

KRISTÝNA BROŽOVÁ MÚ Česká Lípa

ROZHOVOR

Česká Lípa – Originální látkové květiny, motýli nebo brože vznikají pod šikovnýma rukama třiaadvacetileté Kateřiny Panáčkové z **České Lípy**. Vysokoškolačka objevila netradiční techniku kanzashi, jež pochází až z dalekého Japonska.

* Můžete vysvětlit, co kanzashi znamená?

Tsumami kanzashi technika má svůj původ v Japonsku, nejedná se však pouze o textilní květy, ale o veškeré vlasové ozdoby, kterými se zdobí nejen japonské gejši, ale nyní už i české ženy. Její zajímavost spočívá v tom, že různým překládáním látky můžete vytvořit originální ozdoby ve tvaru motýla, květin. Například pro květ je výchozím tvarem čtverec. Na jeden květ o šesti lístcích jich je zapotřebí dvanáct o dvou velikostech. Skládají se, žehlí a opět skládají, stříhají, sešívají. Posléze se zdobí potaženými butonky, pestíky nebo jinými ozdůbkami.

* Zní to poměrně složitě. Jak jste se k tomu dostala?

Tvořila jsem vždycky ráda. Ke kanzashi mě před rokem přivedla kamarádka, která mě do techniky zasvětila. Stala se mojí vášní, odreagováním od studia. Ale i trochu zlodějem času, který trávím nakupováním a sháněním nejrůznějších látek.

* Kolik času vám zabere výroba třeba jednoho kanzashi motýlka?

Samotná výroba motýlka alespoň trochu zkušenému člověku netrvá dlouho- tipuji tak půl hodiny, jenže na motýlka je potřeba také sehnat látky, vybrat blyštivé korálky, drátek, zvolit zajímavou barevnou kombinaci a složení lístků a to mi trvá vždy asi nejdéle.

* Kde čerpáte inspiraci?

Mojí múzou je hlavně příroda, její rozmanitost barev mne neustále fascinuje, ale také se bohužel těžko napodobuje. Vmětovorbě se také často odráží to jak se cítím a jakou mám náladu, někdy mám období barevné a někdy zase méně barevné.

* Kreslíte si návrhy dopředu, nebo se necháváte vést intuicí?

Květy tvořím naostro, vyberu si látky, u nichž si myslím, že spolu budou ladit, a poté už jsem jen napjatá a těším se, až květ rozvinu a uvidím výsledek mého kreativního snažení.

* Jaký druh výrobku děláte nejraději?

Mojí srdeční záležitostí se stali kanzashi motýlci. I kvůli tomu, že jsem do té doby viděla jen jednoho. Řekla jsem si, že se alespoň budu moci odlišit, když je do té doby nikdo nedělal. Za ten rok jsem si je vyplála amámz nich také vždy úplně tu největší radost, líbí se mi kombinace látky a blyštivých korálků. Také mne baví tvorba podle přání kreativních zákazníků.

* Kde všude se dají vaše ozdoby použít?

Většinu jich upravuji jako brože, například na kabát, svetřík, kabelku. Květy také připevňuji na čelenky, sponky do vlasů nebo ve vánoční kolekci na adventní věnec.

* Nosíte také sama některé ze svých výrobků?

Určitě nejen já, ale celá má rodina je nositelem mých květinových doplňků. Ostatně můj úplně první výrobek do- stala moje maminka.

Foto popis| LÁTKOVÝ květ se dá nosit i na kabátě.

Foto autor| Foto: Archiv K. Panáčkové

Foto popis| VÝTVARNICE. V současné době studuje farmacii v Hradci Králové. Foto: Archiv K. Panáčkové
Region| Severní Čechy

Liberecký deník

Vyrábí látkové ozdoby, které ve vlasech nosí i samotné gejši

6.4.2012 **Liberecký deník str. 2 Z regionu**

KRISTÝNA BROŽOVÁ MÚ Česká Lípa

ROZHOVOR

Česká Lípa – Originální látkové květiny, motýli nebo brože vznikají pod šikovnými rukama třiaadvacetileté Kateřiny Panáčkové z **České Lípy**. Vysokoškolačka objevila netradiční techniku kanzashi, jež pochází až z dalekého Japonska.

* Můžete vysvětlit, co kanzashi znamená?

Tsumami kanzashi technika má svůj původ v Japonsku, nejedná se však pouze o textilní květy, ale o veškeré vlasové ozdoby, kterými se zdobí nejen japonské gejši, ale nyní už i české ženy. Její zajímavost spočívá v tom, že různým překládáním látky můžete vytvořit originální ozdoby ve tvaru motýla, květin. Například pro květ je výchozím tvarem čtverec. Na jeden květ o šesti lístcích jich je zapotřebí dvanáct o dvou velikostech. Skládají se, žehlí a opět skládají, stříhají, sešívají. Posléze se zdobí potaženými butonky, pestíky nebo jinými ozdůbkami.

* Zní to poměrně složitě. Jak jste se k tomu dostala?

Tvořila jsem vždycky ráda. Ke kanzashi mě před rokem přivedla kamarádka, která mě do techniky zavedla. Stala se mojí vášní, odreagováním od studia. Ale i trochu zlodějem času, který trávím nakupováním a sháněním nejrůznějších látek.

* Kolik času vám zabere výroba třeba jednoho kanzashi motýlka?

Samotná výroba motýlka alespoň trochu zkušenému člověku netrvá dlouho- tipuji tak půl hodiny, jenže na motýlka je potřeba také sehnat látky, vybrat blyštivé korálky, drátek, zvolit zajímavou barevnou kombinaci a složení lístků a to mi trvá vždy asi nejdéle.

* Kde čerpáte inspiraci?

Mojí múzou je hlavně příroda, její rozmanitost barev mne neustále fascinuje, ale také se bohužel těžko napodobuje. Vmětovbě se také často odráží to jak se cítím a jakou mám náladu, někdy mám období barevné a někdy zase méně barevné.

* Kreslíte si návrhy dopředu, nebo se necháváte vést intuicí?

Květy tvořím naostro, vyberu si látky, u nichž si myslím, že spolu budou ladit, a poté už jsem jen napjatá a těším se, až květ rozvinu a uvidím výsledek mého kreativního snažení.

* Jaký druh výrobku děláte nejraději?

Mojí srdeční záležitostí se stali kanzashi motýlci. I kvůli tomu, že jsem do té doby viděla jen jednoho. Řekla jsem si, že se alespoň budu moci odlišit, když je do té doby nikdo nedělal. Za ten rok jsem si je vyplála amámz nich také vždy úplně tu největší radost, líbí se mi kombinace látky a blyštivých korálků. Také mne baví tvorba podle přání kreativních zákazníků.

* Kde všude se dají vaše ozdoby použít?

Většinu jich upravuji jako brože, například na kabát, svetřík, kabelku. Květy také připevňuji na čelenky, sponky do vlasů nebo ve vánoční kolekci na adventní věnec.

* Nosíte také sama některé ze svých výrobků?

Určitě nejen já, ale celá má rodina je nositelem mých květinových doplňků. Ostatně můj úplně první výrobek dostala moje maminka.

* Pro čtenáře Deníku, kteří zavítají do **českolipského** obchůdku Kateřiny Panáčkové na <http://www.fler.cz/slunicko-kaca> si výtvarnice připravila speciální slevu 15% na vybraný výrobek. Při objednávce stačí pouze zadat kód MJ4-XZH-3WL platnost slevového kódu je do 10. 4. 2012.

Foto popis| VÝTVARNICE. V současné době studuje farmacii v Hradci Králové. Foto: Archiv K. Panáčkové
Foto popis| LÁTKOVÝ květ se dá nosit i na kabátě.
Foto autor| Foto: Archiv K. Panáčkové

Foto popis| RŮŽE z organzy se zase hodí na ples.

Foto autor| Foto: Archiv K. Panáčkové
Region| Severní Čechy

Sedmička

Když kola vlaků ztratí koleje, změní náraz osudy mnoha lidí

5.4.2012 Sedmička str. 4 Zaostřeno na...

Marie Šimice MÚ Česká Lípa

Železniční neštěstí nejsou z hlediska statistiky nijak častá. Pokud se ale stanou, zamíchají s osudy mnoha lidí. Před šedesáti lety se stala jedna z největších vlakových nehod na pomezí dnešních dvou krajů.

Zoufalá atmosféra, bezradný dav lidí a zakrvácené kufry se navždy vryly do paměti malému chlapci na nádraží v Blíževedlech. Psal se rok 1952, poslední neděle v březnu, když jarní zpěv ptáků u Stvolínek přerušila ohlušující rána. Nikdo nevěděl, co se stalo, až příchod na místo ukázal hrůzný obrázek. Těžká lokomotiva se zakousla do motorového osobního vlaku plného lidí.

„Tehdy mi bylo pět let a žil jsem u prarodičů na nádraží v Blíževedlech. Dodneška mám před očima, jak se pod našimi okny dotýčná lokomotiva jen prohnila,“ uvedl Ladislav Brejcha, jehož dědeček byl v tu dobu přednostou místní stanice.

„Vzpomínám si na sročení lidí na našem nádraží, když se roznesla zpráva o neštěstí. Po nehodě k nám také dovezli zavazadla cestujících z osudného vlaku. Všechna byla od krve,“ popsal.

Na děsivý zážitek nemohl zapomenout, stejně jako jeho dědeček. „Děda o té záležitosti nikdy nechtěl mluvit. Až před svou smrtí v devadesátých letech, ale to už byl příliš starý. Chtěl jsem zjistit něco bližšího o té tragédii, protože si pamatuji jen malé útržky,“ popsal Brejcha.

Hledal v dobovém tisku, ale tehdejší noviny i rozhlas se věnovaly především přípravám na První máj. Oslovil kompetentní úřady, ale s nulovým výsledkem. Novou chuť do pátrání mu vrátil až syn.

„Jednou objevil na internetu soupis nehod, které evidovalo komunistické ústředí. Nehoda mezi Stvolínkami a Zahrádkami tam byla také,“ přiblížil.

Následky srážky motorového osobního vlaku a rozjeté několikátunové parní lokomotivy byly zdrcující. 12 mrtvých, 34 zraněných Podle dobových dokumentů bylo na místě třicet čtyři zraněných a šest mrtvých, dalších šest lidí zemřelo po převozu do nemocnice. Jeden z pamětníků nebyl přímým svědkem, přesto ho událost zasáhla.

„Když jsem se to dozvěděl, byl jsem na vojně a bylo mi to hodně líto. Jednou z obětí byl také šestnáctiletý kluk. Vyrůstal v Liticích stejně jako já. Znal jsem ho dobře, i jeho rodiče,“ zavzpomínal Miroslav Chalupa s tím, že když se vrátil, přibili spolu s ostatními železničáři na místě neštěstí velký pamětní kříž.

Ten připomínal tragédii zhruba do konce šedesátých let.

Archiv Českých drah má i několik dokumentů o odškodnění pozůstalých z roku 1953. V úředních textech je i zajímavost. Tehdejší úřad vyhodnotil jednu smrt jako pracovní úraz.

Nešlo přitom o úmrtí strojvedoucího, kterého podle slov pamětníků dostávali z vozu až v **českolipské** výtopně, ale o člena Lidových milicí.

Osudným vlakem se vracel ze cvičení. Na kolejích u Stvolínek přišel o život také jeden ze zpěváků, který byl jednou z nejvýraznějších tváří tehdejšího Severočeského pěveckého sboru učitelů.

„Vyprávěli mi o tom lidé ze sboru, když jsem jim u nás připravoval výstavu. Jeho smrt je velmi zasáhla, nejenže pocházel z významné hudební rodiny, ale prý to byl i výborný člověk,“ vzpomněl si Ladislav Smejkal, historik **českolipského** muzea. Ještě starší nehoda Tenkrát podobné události podléhaly utajení, a tak ještě dodal, že lépe má zdokumentovanou starší nehodu, která se stala na stejné trati v roce 1903. Tenkrát sfouknul vítr u Dubičné celý vlak z kolejí.

Co se doopravdy stalo před šedesáti lety, se snažil vypátrat Ladislav Brejcha.

Na trať z Liberce do Lovosic vyjel motorový osobní vlak. Shodou nešťastných náhod a chyb se na stejné cestě v protisměru řítily také spěchající lokomotiva. „Pamětníci mi vyprávěli, že lokomotiva, která se ocitla ve špatnou chvíli na špatném místě, jela do **českolipského** depa na pravidelnou údržbu. U tohoto stroje bylo například nutností pravidelné vymývání kotle,“ prozradil Marian Polakovič, jeden z pozdějších pracovníků v depu.

Na železničních zastávkách byla údajně již zhruba dva roky před nehodou zrušena všechna pracovní místa výpravčích a vše záleželo jen na jednom z nich, kterému se říkalo dirigent.

„Nemám to stoprocentně ověřené, ale tato událost byla natolik vážná, že se asi kvůli ní stala základní změna v předpisech. Na trati pak přibyla, zhruba na tři následující roky, návěstidla i výpravčí,“ domnívá se Martin Navrátil, redaktor Železničních novin.

Za celou tragickou událost mohli podle soudu hned čtyři lidé. Rozsudek odnětí svobody si vyslechl strojvedoucí lokomotivy, staniční pomocník ze Stvolínek, který údajně mohl lokomotivu zastavit.

Dalšími odsouzenými byli výpravčí-dirigent a ještě jeden pomocník, tentokrát z Blíževedel. Jeho soud obvinil, že neinformoval výpravčího, když parní lokomotiva jeho stanicí jen projela a nezastavila.

„Na dnešní dobu soud proběhl velmi rychle. Hned v květnu dvacátého a dvacátého prvního v Kulturním domě dílen drah v **České Lípě**. Kromě trestů pro hlavní viníky padly i peněžité tresty pro vedoucí pracovníky místního depa, tenkrát výtopny, i provozního oddílu z Teplic,“ uzavřel Brejcha.

Ty jsou místní specialitou. Prvním ze série je železniční přejezd v Liberci, který je zabezpečen výstražnými kříži.

Za poslední čtyři roky tady došlo ke dvěma nehodám. První byla srážka vlaku s nákladním autem. Nehoda se obešla bez zranění.

Řidiči podceňují přejezdy Druhá nehoda už byla horší. Při střetu vlaku s osobním autem na konci roku 2009 bylo zraněno pět lidí.

„Příčinou obou nehod bylo porušení zákona o provozu na pozemních komunikacích a vjetí na přejezd v době, kdy se k němu blížil vlak,“ uvedl závěr vyšetřování Martin Drápal, mluvčí Drážní inspekce.

Dvě nehody má na svém kontě také přejezd mezi Minkovicemi a Višňovou. I tady šlo o nepozornost řidičů, která se ale obešla bez zranění. Smutnější bilanci má světelný přejezd mezi Jeřmanicemi a Rádlem. Na něm došlo ke dvěma nehodám v letech 2009 a 2010. Při té pozdější již přišli o život dva lidé z auta.

Co do častosti nehod má jeden přejezd smutné prvenství. Řidiči ho mohou potkat mezi Ostašovem a Horním Růžodolem. Od roku 2008 do loňska se tady stalo celkem sedm nehod. Jeden člověk se při nich zranil těžce, tři vyvázli s lehčími poraněními. „Ve všech případech bylo zabezpečovací zařízení v činnosti a pochybili sami řidiči,“ objasnil **mluvčí** inspekce.

Kuriózní krádež Na podzim minulého roku vzbudila velkou pozornost lidí neobvyklá zlodějna. V Bohaticích na **Českolipsku** někdo ukradl přes víkend železniční násep.

Pachateli muselo být více. Na dvě stě padesát pět tun šterkové drti s příměsí kamenů a zeminy museli mít zloději podle vyšetřovatelů nejméně dva traktory a nakladač s radlicí. Pokud by si odkrojení z náspu nikdo nevšiml, mohlo to mít fatální následky. V současnosti vyšetřování uvízlo na nedostatku svědků a případ je odložen. „Pokud se objeví nějaké další skutečnosti, v dalším pátrání budeme pokračovat,“ řekla Ivana Baláková, **mluvčí českolipské** policie.

K neštěstí jen krůček Asi všichni mají v paměti nedávné vlaky k neubrzdění na Tanvaldsku. Hned dvakrát od začátku roku v třesutých mrazech neměli cestující jistotu, že vystoupí z lokálky živí a zdraví.

Naposledy šestnáctého února, kdy se vlak nekontrolovatelně řítily na trati mezi Kořenovem a Desnou. Chvillemi nabíral rychlost až sedmdesát pět kilometrů v hodině, a to i na místech, kde je povolena jen čtyřicítka.

Naštěstí se nikomu nic nestalo, snad jen, že někteří se museli dopravit zpátky na místa, kde chtěli původně vystoupit.

Foto popis| Řidiči podceňují přejezdy. Nehod tam neubývá.

Foto popis| Za poslední čtyři roky jen na tomto přejezdu došlo ke dvěma vážným nehodám.

Foto popis| Tady se to stalo. Psal se rok 1952, poslední neděle v březnu, když jarní zpěv ptáků u Stvolínek přerušila ohlušující rána.

Foto autor| Foto Ladislav Brejcha, archiv obce Stvolínky, archiv Drážní inspekce, Profimedia.cz

O autorovi| Marie Šimice, Liberecký kraj

Regionální mutace| Sedmička - Liberec a Jablonec nad Nisou

Když kola vlaků ztratila koleje a při nehodách přicházeli lidé o život

5.4.2012 Sedmička str. 6 Zaostřeno na...

Marie Šimice MÚ Česká Lípa

Železniční neštěstí nejsou častá. Pokud se ale stanou, zamíchají s osudy mnoha lidí. Před šedesáti lety se stala jedna z největších vlakových nehod na pomezí dnešních dvou krajů.

Zoufalá atmosféra, bezradný dav lidí a zakrvácené kufrы se navždy vryly do paměti malému chlapci na nádraží v Blíževedlech. Psal se rok 1952, poslední neděle v březnu, když jarní zpěv ptáků u Stvolínek přerušila ohlušující rána. Nikdo nevěděl, co se stalo, až příchod na místo ukázal hrůzný obrázek. Těžká lokomotiva se zakousla do osobního motorového vlaku plného lidí.

Lokomotiva prosvištěla „Tehdy mi bylo pět let a žil jsem u prarodičů na nádraží v Blíževedlech. Dodnes mám před očima, jak se pod našimi okny dotýká lokomotiva jen prohnala,“ popisuje Ladislav Brejcha, jehož dědeček byl tehdy přednostou tamní stanice.

„Vzpomínám si na sročení lidí na našem nádraží, když se roznesla zpráva o neštěstí. Po nehodě k nám také dovezli zavazadla cestujících z osudného vlaku. Všechna byla od krve,“ popsal.

Na děsivý zážitek nemohl zapomenout, stejně jako jeho dědeček. „Děda o tom nikdy nechtěl mluvit. Až před svou smrtí v devadesátých letech, ale to už byl příliš starý. Chtěl jsem zjistit něco bližšího o té tragédii, protože si pamatuji jen malé útržky,“ popsal Brejcha. Hledal v dobovém tisku, ale tehdejší noviny i rozhlas se věnovaly především přípravám na První máj. Oslovil kompetentní úřady, ale bezvýsledně. Novou chuť do pátrání mu vrátil až jeho syn.

Postavili kříž „Jednou objevil na internetu soupis nehod, které evidovalo komunistické ústředí. Nehoda mezi Stvolínkami a Zahrádkami tam byla také,“ přiblížil.

Následky srážky motorového osobního vlaku a parní několikatunové rozjeté lokomotivy byly zdrcující. Podle dobových dokumentů bylo na místě šest mrtvých, dalších šest lidí zemřelo po převozu do nemocnice a čtyřiatřicet lidí bylo zraněných.

Miroslav Chalupa je jedním z pamětníků, který ale nebyl přímým svědkem nehody. Přesto ho událost zasáhla. „Jednou z obětí byl také šestnáctiletý kluk. Vyrůstal v Liticích stejně jako já. Znal jsem ho dobře, i jeho rodiče. Když jsem se to dozvěděl, byl jsem na vojně a bylo mi to hodně líto,“ vzpomíná Chalupa. Když se vrátil z vojny, přibili spolu s ostatními železničáři na místě neštěstí pamětní kříž. Ten připomínal tragédii zhruba do konce šedesátých let.

Archiv českých drah má i několik dokumentů o odškodnění pozůstalých z roku 1953. V úředních textech je zajímavost. Tehdejší úřad vyhodnotil jednu smrt jako pracovní úraz. Nešlo přitom o úmrtí strojvedoucího, kterého podle pamětníků dostávali z vozu až v **českolipské** výtopně, ale o člena Lidových milicí. Osudným vlakem se vracel ze cvičení.

Na kolejích u Stvolínek přišel o život také jeden ze zpěváků, který byl jednou z nejvýraznějších tváří tehdejšího Severočeského pěveckého sboru učitelů. „Vyprávěli mi o tom lidé ze sboru, když jsem jim u nás připravoval výstavu. Jeho smrt je velmi zasáhla. Nejenže pocházel z významné hudební rodiny, ale prý to byl i výborný člověk,“ vzpomněl si historik **českolipského** muzea Ladislav Smejkal, který má lépe zdokumentovanou starší nehodu. Stala se na stejné trati v roce 1903. Tenkrát sfouknul vítr u Dubičné celý vlak z kolejí. O tragédii nepsali V padesátých letech minulého století podléhaly podobné tragické události utajení. Co se tenkrát doopravdy stalo, se snažil vypátrat právě Ladislav Brejcha. Na trať z Liberce do Lovosic vyjel motorový osobní vlak. Shodou nešťastných náhod a chyb se na stejné cestě v protisměru řítily také spěchající lokomotiva.

„Pamětníci mi vyprávěli, že lokomotiva jela do **českolipského** depa na pravidelnou údržbu. U tohoto stroje bylo například nutností pravidelné vymývání kotle,“ tvrdí Marian Polakovič, jeden z pozdějších pracovníků v depu.

Dirigentova chyba Na železničních zastávkách již zhruba dva roky před nehodou byla údajně zrušena všechna pracovní místa výpravčích a vše záleželo jen na jednom z nich, kterému se říkalo dirigent. „Nemám to stoprocentně ověřené, ale tato událost byla natolik vážná, že se asi kvůli ní stala základní změna v předpisech. Na trati pak přibyla zhruba na tři následující roky návěstidla i výpravčí,“ domnívá se Martin Navrátil, redaktor Železničních novin.

Za tragickou událost mohli podle soudu čtyři lidé. Strojvedoucí lokomotivy, staniční pomocník ze Stvolíněk, který údajně mohl lokomotivu zastavit a dalšími odsouzenými byli výpravčí „dirigent“ a jeden pomocník z Blíževedel. Toho soudce obvinil, že neinformoval výpravčího, když parní lokomotiva jeho stanicí jen projela a nezastavila.

„Na dnešní dobu byl soud velmi rychlý. Dvacátého a jedenadvacátého května si v Kulturním domě dílen drah v **České Lípě** vyslechli obžalovaní rozsudek. Padly i peněžité tresty pro vedoucí pracovníky místního depa i provozního oddílu z Teplic,“ popsal Brejcha. Vykolejil „osobák“ Další nehody se staly v jediném roce na kolejích mezi Lovosicemi a Ústím nad Labem. Před začátkem letních prázdnin v roce 2010 vykolejil osobní vlak ve Vaňově. Při nehodě zemřel strojvedoucí a devět lidí bylo zraněno.

„Kluk jel v půl páté na fotbal a za chvíli mi volala maminka jeho kamaráda, jestli prý vím, co se stalo,“ popisuje osudové okamžiky Vladislava Kunovjánková. Okamžitě jsem jela na místo. „Už tam byli záchranáři a jenom jsem viděla, že mi syna nakládají do sanitky. Nevěděla jsem, co mu je a jak je na tom,“ říká a zároveň vypráví následující události. „V nemocnici mi nic neřekli do půl dvanácté v noci, ale nakonec jim musím všem moc poděkovat. Doktorům i personálu, že mi syna dali dohromady. A také za to, že jsem s ním mohla být ve dne i v noci. Zachovali se k nám skvěle,“ ocenila přístup ústecké nemocnice.

Rozpáraný vagón I když se havárie stala před dvěma roky, stále na to nemůže zapomenout. „Bát se o své dítě je moc silné, dodneška mne to v noci budí. Dlouho mi trvalo, než jsem se mohla jít podívat k místu, kde se to všechno stalo,“ popisuje své pocity.

Podle lidí, kteří nehodu zažili, to tam vypadalo jako při velké písečné bouři. „Létalo všechno, zvenku i zevnitř. Když bylo po všem, vylezl jsem z rozpáraného vagónu a šel hledat svého kamaráda, který cestou vypadl,“ vzpomíná na událost syn Roman Kunovjánek.

Také on nikdy na zkušenost nezapomene. Pokaždé, když nyní nastupuje do vlaku, nemá z toho dobrý pocit. Ze svých zranění se léčil tři měsíce.

Materiální škodu po nehodě dráhy odhadly zhruba na jednasedmdesát milionů korun. Příčinou vykolejení byla překročená rychlost vlaku o sedmašedesát kilometrů.

Strojvedoucí zkolaboval Vlak jel rychleji než měl, kvůli zdravotní nezpůsobilosti strojvedoucího. „Po této nehodě jsme vydali bezpečnostní doporučení, které se týkalo mimo jiné mimořádných zdravotních prohlídek strojvedoucích,“ informoval Martin Drápal, mluvčí Drážní inspekce.

V říjnu téhož roku zemřeli na stejné trati při nehodě mezi stanicemi Lovosice a Prackovice nad Labem další dva lidé. Byli to traťoví dělníci, kteří vstoupili do kolejí v době, kdy tudy projížděl rychlík.

O čtyři roky později vykolejil nákladní vlak na Lovosicku. Škoda se vyšplhala přes dvaatřicet milionů korun. „Bezprostřední příčinou vykolejení bylo poškození nákladního vlaku. Jednou z příčin nehody bylo selhání lidského činitele,“ uzavřel Martin Drápal z Drážní inspekce.

Foto popis| neštěstí u Stvolíněk. Poslední březnový den v roce 1952 zahynulo při železniční nehodě dvanáct lidí. Vpravo nahoře místo tragédie dnes.

Foto popis| Vykolejení. V posledních dvou letech vyjely na severu Čech vlakové soupravy několikrát z kolejí.

Foto autor| Ilustrační foto 7/ Jan Berounský

Foto autor| Foto Ladislav Brejcha a archiv Jany Kušnerikové

Foto autor| Foto Drážní inspekce

O autorovi| Marie Šimice, Ústí nad Labem, Liberec

Regionální mutace| Sedmička - Ústecký kraj